

[Udenrigsministeren.]

bejde om afvikling af handelsskranker mellem lande repræsenterende omtrent 90 mill. mennesker. Ved at være med i et sådant samarbejde vil Danmark få andel i de fordele på længere sigt, som en udvidet arbejdsdeling må medføre.

Frihandelssammenslutningen er imidlertid hverken for os eller for vore partnere et mål i sig selv.

Målet må stadig være at nå frem til et europæisk stormarked omfattende så vidt muligt samtlige medlemmer af OEEC, og oprettelsen af de syv betragtes af os som et skridt på vejen hertil. Det er under forhandlingerne klart kommet til udtryk, at dette er hovedformålet med dannelsen af frihandelssammenslutningen, og det fastslås udtrykkeligt i selve konventionens indledning, at de syvs samarbejde tager sigte på at lette en snarlig oprettelse af en flersidig sammenslutning til fjernelse af handelsskranker og til fremme af et snævrere økonomisk samarbejde mellem OEECs medlemmer, herunder de seks.

Under drøftelserne ved det afsluttende ministermøde i Stockholm den 19. og 20. november forrige år vedtoges en særlig resolution, hvori det kommer til udtryk, at de syv lande betragter sammenslutningen som et skridt henimod en overenskomst mellem alle OEECs medlemslande. Det udtales endvidere i resolutionen, at de syv regeringer er indstillet på at indlede forhandlinger med medlemmer af de seks, så snart disse er rede hertil. Indtil da må man ad diplomatisk vej eller på anden måde udveksle synspunkter vedrørende det grundlag, på hvilket sådanne forhandlinger med fordel kan indledes.

Det er endnu for tidligt at udtale sig om, hvorvidt dette videre sigte med dannelsen af frihandelssammenslutningen vil kunne virkeliggøres. Imidlertid er der kort før jul fra USA, Storbritannien, Frankrig og Tyskland udgået et initiativ, som uden i sig selv at være en genoptagelse af forhandlingerne om den brede markedsdannelse dog betyder, at hele problemstillingen mellem de seks og de syv bliver angrebet fra en ny vinkel. Jeg tænker her på det uformelle møde på ministerniveau mellem en mindre kreds af lande, som finder sted i Paris i disse dage. I dette møde deltager ministre fra USA og

Canada, en række OEEC-lande — heriblandt Danmark — samt en repræsentant for de seks' kommission.

Jeg skal ikke forsøge at vurdere udsigterne for de forhandlinger, der som nævnt finder sted, samtidig med at konventionen forelægges for folketinget, så meget mere som der kan hengå adskillig tid, førend eventuelle praktiske resultater vil vise sig. Men at drøftelser er kommet i stand, må umiddelbart anses for et gode. At muligheden for et atlantisk samarbejde om større samhandel bringes ind i forhandlingsbilledet, samt at OEECs mulige rekonstruktion vil blive overvejet, kan vi fra dansk side kun hilse velkommen.

Konventionen om oprettelse af Den europæiske Frihandelssammenslutning må vurderes dels ud fra den nedbrydning af handelsskranker mellem medlemslandene, den indebærer, dels ud fra det videre perspektiv om tilvejebringelse af en samlet europæisk markedsordning. Under hensyntagen til begge disse betragtningmåder tillægger jeg Danmarks ratifikation af konventionen med tilhørende protokol den allerstørste betydning.

Idet jeg henviser til de her citerede udtalelser af udenrigsminister Krag, tillader jeg mig hermed at anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Jeg har endvidere den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning i anledning af en under 24. august 1959 i København undertegnet overenskomst med tilhørende brevvekslinger mellem Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland om ydelser til fordel for danske statsborgere, der har været ramt af nationalsocialistiske forfølgelsesforanstaltninger.*

Udenrigsminister Krag har til begrundelse af dette forslag anført følgende:

„Indledningsvis skal fremsættes nogle bemærkninger om den tyske erstatningslovgivning, hvis begrænsning af erstatningspligten over for ikke-tyske statsborgere danner baggrunden for den nu foreliggende overenskomst.

Det principielle udgangspunkt for den gældende tyske erstatningslovgivning er den mellem Forbundsrepublikken og de tre vestlige besættelsesmagter afsluttede overenskomst af 26. maj 1952 om regulering af